

למה לא תזכנה

השנה להשתתף בהילולא
דרשב"י באתרא קדישא

מיררון?

**כל האמת על המגבלות
הדרקוניות שמונעות ממך
ומעוד מאות אלפי יהודים
את הזכות להשתתף בהילולת
הרשב"י כמדי שנה**

יריעה כואבת ומקוממת

רבי שמעון במירון בהילולא
דל"ג בעומר.

כמוך, ישנם רבבות-
רבבות יהודים מכל העדות
והחוגים, מכל רחבי הארץ
והעולם, שמייחלים לעלות
מירונה להילולא דרשב"י,
לשפוך צקון לחש בתפילה
ותחינה לישועות אליהם הם
מצפים, להתחבר לקדושה
הנשגבה, להתעלות
ולהתרומם טפח וטפחיים,
לרקוד ולשמוח בשמחתו
של הרשב"י - ואינם יכולים
למלא כיסופיהם ולהגיע
למירון, בשל ההגבלות
הדרקוניות שנעטפו בחזות
"בטיחותית".

**חשוב שתדע: אין כל
קשר בין העובדה שאתה
נשאר בבית, לעניינים של
בטיחות וסכנת נפשות!!!
ניתן בהחלט לקיים את
ההילולא על פי המסורת,
בהשתתפות כלל ישראל,
בצורה נאותה ובטוחה, ללא
כל סיכון לחיי אדם חלילה
וחס.**

ועל כך - בעמודים הבאים...

מי שלא ראה שמחת
הרשב"י במירון, ביומא
דהילולא קדישא ל"ג
בעומר - לא ראה שמחה
מימיו!...

מן המפורסמות היא
שבמערות הרשב"י
פנימה שוררת אוירת
"יום הכיפורים", רבבות
רבבות נושאים תפילה
בערגה וכיסופין, מבקשים
ומתחננים על צרות הפרט
והכלל; ובחוף, בחצר
הרשב"י - "שמחת תורה"
בעיצומה: אלפים ורבבות
רוקדים יחדיו, כתף אל כתף
באחדות נדירה, כאיש אחד
בלב אחד; השמחה סוחפת
את כולם, אשר מרוממת
את הנפש ופועלת ישועות.

אתרא קדישא מירון בל"ג
בעומר אפוף הילה רוחנית
מיוחדת; הילה-של-קדושה
אשר בלתי אפשרי לבטאה
במילים, שעוטפת את כל
הבאים בשעריה...

אך לא השנה.

סביר להניח שהשנה גם
אתה לא תזכה להיות אצל

ונשמרתם!

אין מי ששומר על הנפש כמותנו, שמורי התורה והמצוות. אמונים אנו על מצות ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, ואין (כמעט) דבר שעומד בפני פיקוח נפש!

האסון הנורא שהתרחש במירון אשתקד, היכה את כולנו בהלם ותדהמה, והחדיר אל הרבדים העמוקים ביותר בנפש כי חובה קדושה לעשות כל מה שנדרש, כדי שלא יהיה שום חשש סכנה, חס ושלום, לא במירון ולא בכל מקום אחר.

רבים מאתנו חשו חוסר נוחות, כאשר מי שהופקדו על חקירת האסון היו שופטים וכד', אישים שהיכרותם עם הציבור החרדי הינה בעיקר באמצעות כלי התקשורת... אך עם זאת, הציבור הרחב הזדהה עם המהלכים הנרחבים שהובילה הוועדה, לפירוק מבנים והריסתם, שינויים מבניים ושיפורים בטיחותיים, שבוצעו בכל המתחמים הסובבים את הציון הקדוש במירון. כל מעבר צר, צוואר-בקבוק שעשוי להביא לידי סכנה, מבנה לא תקני או כל מפגע אחר – כולם סולקו ופונו מהשטח, לשביעות רצונם של באי מירון ששמחו לראות שיש מי שמוודא כי מעתה, אתרא קדישא מירון יהיה מקום בטוח לבאי ההילולא.

אולם בימים האחרונים מתחוויר לציבור הרחב, כי

יחד עם התיקונים ההכרחיים והמבורכים הושתו על ההילולא דרשב"י שורה ארוכה של מגבלות דרקוניות, מיותרות וחסרות-תועלת; מגבלות ששוללות מחלק גדול מאוד את הזכות ליטול חלק בהילולא, ומקשות מאוד גם על אלו שכן יזכו לעלות מירונה!

שלא יהיה ספק: הציבור החרדי מוכן לשלם כל מחיר נדרש, בכדי למנוע חשש, ולו הרחוק ביותר, של סכנת נפשות. אבל הרושם העולה הוא כי שחוסר ההיכרות עם הציבור החוגג את הילולת ל"ג בעומר במירון בא לידי ביטוי ברבות מההמלצות, שאין כל קשר בין לבין צורך בטיחותי אמיתי...

אין כרטיסים!

זה התחיל כבר בשלב של קביעת צורת המכירה: בניגוד לכל השנים הקודמות, השנה, הדרך היחידה והבלעדית לרכוש כרטיס נסיעה למירון היתה - באמצעות האינטרנט!... בשלב כלשהו היה, כנראה, מי שלחש על אזני מקבלי ההחלטות כי חלק עצום מתוך קהל היעד המרכזי והעיקרי, המגזר החרדי, אין לו גישה לאינטרנט; ובטובם הואילו לאפשר רכישה גם באמצעות עמדות 'נדרים פלוס'; וברגע שאחרי האחרון אפשרו הזמנת כרטיסים גם טלפונית...

כשאתה רואה את "הפרויקטור" של מבצע ל"ג בעומר במירון - הכל מובן...

כדי לנהל ציבור גדול ולהפיק עבורו אירוע משמעותי ומורכב, תנאי-הסף הבסיסי ביותר הוא: היכרות עם הציבור והבנה של אופיו, מאפייניו הייחודיים והמנטליות שלו. מי שלא מכיר את הציבור - לעולם לא יוכל לנהל אותו...

בעוד שבועות אחדים, בחג השבועות הבא עלינו לטובה, יתכנסו בבית המדרש המרכזי של חסידי גור בירושלים אלפי-אלפי חסידים, בחורים ואברכים, זקנים עם נערים. כך בגור וכך גם בבית המדרש הענק של חסידי וויז'ניץ בשיכון אשר במבואות בני ברק; בבית המדרש המפואר המתנשא בליבה של קרית בעלזא בעיה"ק ירושלים, בצאנז ובקרלין, בבאיאן ובסלונים ועוד ועוד.

אלפים ורבבות יתכנסו במרכזי החסידיות. מי יפקח על הסדר הטוב? מי יקבע מאיזה שער נכנסים ומהיכן יוצאים? מי יקבע מתי מתכנסים לתפילה ובאיזה שעה ייערך השולחן הטהור, כמה זמן תימשך התפילה, מי יעבור לפני התיבה ומי יקרא בתורה...

איש לא מעלה בדעתו להפקיד את המשימה בידי משטרת ישראל. וזאת, למרות שמדובר בהמונים-המונים, אלפים רבים שגודשים את בתי המדרשות בו-זמנית, נוהרים בהמוניהם מקרוב ומרחוק לעשות את זמן מתן תורתנו בצל הקודש.

כך הם פני הדברים לא רק בבתי המדרשות בימי חג ומועד: כל ההתכנסויות המשמעותיות במגזר החרדי - סיומי הש"ס עם רבבות משתתפים, חתונות-ענק של החצרות החסידיות השונות, הלוויות גדולי ישראל, דינרים ושלל אירועים המוניים - כולם מנוהלים על ידי מפקחים וחברות מקצועיות מתוך המגזר.

דוקא בנוגע להילולא דרשב"י ל"ג בעומר במירון - התכנסות שסכנותיה פחותות לאין-ערוך בהיותה נערכת באוויר הפתוח, בשטח עצום שמתפרס על מאות דונמים ובמתחמים שאחרי השיפוצים בשנה החולפת הינם בטוחים ללא סייג - דוקא ההילולא דרשב"י מנוהלת על ידי וועדה שאין בה אף נציג חרדי אחד, וגם ההיכרות של הפרויקטור עם העולם החרדי שואפת לאפס.

פלא שאלה הן התוצאות?...

אבל בואו נעזוב את הסמנטיקה, שרק מלמדת על מידת ההיכרות של מקבלי ההחלטות עם מאפייני המגזר. הבה ניגש אל העיקר:

כמות כרטיסי הנסיעה בשעות הביקוש צומצמה השנה באורח דרסטי ודרמטי, עד כדי ירידה של עשרות אחוזים! גם קהילות שונות העולות מירונה במרוכז, קיבלו רק רבע מכמות הכרטיסים שביקשו. הוסיפו לכך את העובדה שמכירת הכרטיסים החלה באיחור ניכר - מה שגרם ללחץ רב בקרב הציבור; כך שהתוצאה הטבעית הייתה, שתוך שעות ספורות בלבד אזלו כלל הכרטיסים!

זה מה שגרם ל"שוק השחור", כאשר כרטיסים המאפשרים לשהות אצל רבי שמעון בשעות המבוקשות, נמכרים במחירים שמאמירים ועולים. אנשים מתרוצצים בבהילות ולא יודעים מה לעשות, הם נותרים חסרי אונים ללא כל פתרון הגיוני...

**עצרת המיליון בכניסה
לירושלים זה בסדר.
במירון - הכניסה
מוגבלת ל-16 אלף איש...
- צילום: אלי סגל -**

רבע מליון
מוסלמים
בהר הבית
ביום
שישי
כ"ח ניסן
תשפ"ב

בפריסה של מספר ימים, אמנם יפה ומוצלח עבור כותרת העיתונים ומהדורות החדשות; אבל כולנו יודעים מה קורה בשטח: רובנו לא מצליחים לרכוש כרטיסי נסיעה למירון, ונמנעת מאתנו הזכות להשתתף בהילולא דרשב"י!

מסתבר שמישהו למעלה, בדורג המחליט, כלל לא יודע שבערב ל"ג בעומר ובמוצאי ההילולא חל איסור להסתפר, אי אפשר לקיים את מנהג היחאלקה, וגם עצם השמחה, המוזיקה והריקודים אסורה, מפאת דיני האבל החלים בימי ספירת העומר...

לולי היה זה עצוב כל כך, הרעיון ההזוי היה יכול להיחשב כבדיחה מצוינת: מציעים לנו להשתתף בהילולא דרשב"י, כשאסור לערוך הילולא...

16,000
איש בלבד!

לפני מספר שבועות, ביום שישי כ"ח ניסן - מה שמכונה יום שישי האחרון של הרמדאן, גדשו את הר הבית כמאתיים וחמישים אלף מוסלמים. כן; רבע מליון איש בשטח של כ-140 דונם.

לפני, אחרי; רק לא בל"ג בעומר!

אמירה יח"צנית נלעגת מספרת לנו, כי 200,000 חוגגים יוכלו להשתתף השנה בהילולא במירון. אך מי שמתעמק מעט במספרים, מבין עד כמה זה מגוחך ולא רציני. על פי התכנית, יהיו אנשים שיחזרו הביתה עוד לפני ל"ג בעומר; ואחרים יגיעו לאתרא קדישא רק אחרי תום ההילולא דרשב"י...

ל"ג בעומר אינו יאר-צייט; זוהי הילולא. התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי קורא ומזמין את עם ישראל לבוא אליו למירון בל"ג בעומר, לשמוח בשמחת ההילולא שלו, לחגוג את היום הקדוש, להעתיק את פילה, לרקוד בשמחה, לגזוז את שיער ראשם של הילדים בני ה-3. זהו ל"ג בעומר. זהו היום הנשגב שבו אפשר להמשיך ישועות מעיינו של רשב"י. כך כבר דורי-דורות; דווקא במירון ודווקא בל"ג בעומר.

הגימיק היחצני שמספר לנו על 200,000 איש שיבואו למירון

**סיום הש"ס בארה"ב
בהשתתפות
90,000 איש**

שטח של כיכר רבין בתל אביב, כולל כל הרחובות הסמוכים, הוא כ-25 דונם. מי לא זוכר את ההפגנות הגדולות שנערכו בכיכר, בהם השתתפו על פי הערכות המשטרה מאות אלפי מפגינים בזמנית.

רבים מאיתנו זוכרים את "עצרת המיליון" שנערכה בחודש אדר תשע"ד בכניסה לירושלים. גם שם מדובר בשטח שאינו עולה על עשרות דונמים.

לשם השוואה, אל השטח התחום במירון, אשר מתפרס על פני מאות דונמים - יורשו להיכנס אך ורק 16,000 איש!!

מיותר לפרט שורה ארוכה של עצרות, הלוויות המוניות והתכנסויות - ענק שנערכות כשגרה בארצנו ובכל רחבי העולם, בהשתתפות המונים רבים במקומות פתוחים, ואיש אינו חושש לבטיחותם של המשתתפים.

כתשעים אלף יהודים התכנסו באצטדיון "מטלייף סטדיום" בניו ג'רזי, בד' טבת תש"פ, למעמד אדיר לציון "סיום הש"ס" הגדול ביותר בעולם.

נכון, היו 300 שוטרים שהעניקו מעטפת אבטחה חיצונית לאירוע ההמוני הנדיר בהיקפו; אך אף אחד לא העלה על דעתו שהמשטרה היא זו שצריכה לנהל את האירוע. חברות הפקה מקצועיות מתוך המגזר החרדי שהופקדו על כך, גייסו אלפי סדרנים מאנ"ש, תוך התאמה מלאה ומדויקת לצרכים ולמאפיינים של הציבור החרדי; והכל על מקומו בא בשלום...

**אין שום סיבה שהמתכונת הזו לא תצליח
באתרא קדישא מירון.**

הענק שמסביב לציון???

ריבונו של עולם! איך לוקחים אסון - קשה ומר - שאירע במדרון חלקלק וצר שרוחבו אינו עולה על

מישהו יספר לנו שמכל

האירועים וההתכנסויות - דווקא במירון אין אפשרות בטוחה לשהייתם של יותר מחמש עשרה אלף איש בכל השטחים הנרחבים ומגרשי

היא, כי אנשים, נשים וטף,
ייכלאו באוטובוסים על אם
הדרך בלא עוול בכפם;
רק בגלל שאי-מי בחר
להפר את הכללים!

עזבו את חוסר
הצדק הגלום
בענישה
קולקטיבית
מעין זו;
הבה נתייחס
בבמה זו
רק להיבט
הבטיחותי:
איך אפשר
לעצור
אוטובוסים
על אם הדרך
מטעמי בטיחות
ומניעת סכנה?
אם במירון מדובר
על חשש סכנה, הרי
כליאתם של הנוסעים
בתוך האוטובוס לפרק
זמן בלתי מוגדר, ביניהם
קשישים, תינוקות ואולי גם נכים,
באמצע שום מקום - מהווה סכנה
מוחשית הרבה יותר!!!

ההדלקות מבוטלות!

צלילי המוזיקה המירונית האופיינית, נשמעים
מכל עבר וצד, מתערבלים זה בזה למערבולת
משכרת של קדושה ורוממות; המוני החוגגים
עוברים מגג הציון אל החצר, ומרחבת הריקודים
העליונה לזו שלצידה, רוקדים ושרים בדביקות
וממלאים את הנפש ברגשי קודש עילאיים...

מכאן נשמעים שירי רגש, והקלרינט פורט על

מטרים אחדים, ומשליכים ממנו על כל השטחים
הפתוחים?

במהלך השנה החולפת, כל מקום של חשש
סכנה שאותר באזור הציון הקדוש נהרס ופורק
לחלוטין; ונכון להיום מדובר ברחבות פתוחות,
בטוחות לחלוטין ללא כל סכנה. למה להגביל את
השתתפותם של ההמונים בשמחתו של רשב"י?
אלו מכשולים בטיחותיים קיימים בשטחים
הפתוחים? איפה הסכנה???

מזמינים כאוס?

הפרסומים הרשמיים אומרים,
כי אם יהיו כאלו שלא יצאו
במועד שנקבע להם על פי
הכרטיס שבידם - או אז
המשטרה לא תאפשר
כניסת אוטובוסים להר
מירון, ותעצור אלפי
נוסעים במחסומים
בואכה מירונה.

ברור לכולנו,
שמתוך האלפים
והרבבות שעולים
לאתרא קדישא
מירון בל"ג בעומר,
יהיו כאלו שלא
יקפידו על קוצו
של יוד; אם בשגגה,
שהרי כשנמצאים
אצל רבי שמעון הזמן
כמו עוצר מלכת; ואם
מבחירה, שהרי הציבור
החרדי מורכב מגוונים
שונים. איך, בדיוק, המשטרה
מתכוונת להוציא אותם?...

שוטר
מרס
גז פלפל
בחצר
המערה
בל"ג
בעומר
תשע"ח

במילים אחרות, משמעות ההחלטה

מעצרו של הבחור
המייוחד יענקי רוזנברג

כל
א ל ו
ש י ג י ע ו
למירון ביתר שעות
ההילולא, נאסר עליהם בתכלית
האיסור לשוב בשמחתו של רשב"י, לשיר ולרקוד
לאור האבוקות ולצלילי המוזיקה.

הנימים
החבויים
של ביותר
הנפש; במתחם
הסמוך נישאים ברמה צלילי
שמחה עם חליל, ומן העבר השני
רועמים מגבירי-הקול העוצמתיים בשירי רבי
שמעון המסורתיים.

לא זו בלבד
שאין מלכות
נוגעת בחברתה
והמתחמים
השונים אינם
מפריעים זה
לזה - אדרבא,
זה מה שיוצר את
הפסיפס הייחודי
המאפיין את
ההילולא דרשב"י,
האווירה של
ל"ג בעומר
במירון. זוהי
השמחה הגדולה
והמיוחדת,
זה בדיוק מה
שמאפיין את
מירון ביום
הנשגב והנעלה
הזה.

היעלה על הדעת, להפקיד את ניהול אירועי מירון
בידי אלה שהיו אחראים על כך בשנה שעברה?

כל מי שהיה קצת בעניינים יודע, כי ניהול מבצע
ל"ג בעומר במירון הינו כל-כולו בידי המשטרה.
על פיהם ישק כל דבר! לא ניתן לנקוף אצבע ללא
אישור המשטרה. והנה, אחרי כישלון כה גדול
וצורב, שעלה במחיר דמים כה יקר - שוב הם
אלה שמקבלים את ההחלטות?

השנה, כך נקבע
בשרירות, כל
זה לא יקרה!
הדלקה אחת
בודדת בפתיחת
ההילולא בליל
ל"ג בעומר,
שאלפים בודדים
יורשו להשתתף
בה; וזהו.

אלפים ורבות נוהרים מדי שנה, בלילות חנוכה, לשער ברנדנבורג בברלין שבגרמניה, לזכור האדומה שלמרגלות חומות הקרמלין במוסקבה בירת רוסיה, ולמוקדים רבים אחרים בכל העולם. לא שמענו על אסונות שמתרחשים בעקבות כך; ואין סיבה שנשמע חלילה. זה פשוט לא מסוכן!

ולא נרחיק נדוד לערים ברחבי תבל; גם פה, בארצנו הקדושה, באותו לילה בו נאסר להדליק יותר מהדלקה אחת במירון – בכל רחבי הארץ יתקיימו "הדלקות" למכביר, בלי שום מגבלה על מספר המשתתפים. בחצרות האדמו"רים יצטופפו אלפים לצפות ולחזות במעמד הנשגב, ואיש לא יפצה פה ולא יצפצף כי אכן, כל עוד וההדלקות נערכות בזהירות המתבקשת אין בכך שום סכנה בטיחותית.

אבל את ההדלקות במירון – ביטלו.

למה? הרי במהלך השנה הוכשרו המתחמים השונים לפי כל הכללים הבטיחותיים, התיישבות שודרגו ושופרו, והרחבות שמסביב לציון בטוחות ללא דופי. למה לאסור על באי ההילולא לקיים את ההדלקות כנהוג? איפה הסכנה???

הדלקות חנוכה בכל מיני מקומות בעולם

למה? ככה?

וכי סכנה ישנה בקיום מנהג ההדלקות בבטיחות מלאה, בשטחים הפתוחים והנרחבים שהוסדרו בכל סביבות הציורן הקדוש בשנה החולפת?? איזה אסון יכול, חלילה, להתרחש, אם המוזיקה תמשיך להשמיע את צליליה כאשר מדי שנה בשנה מזה דורות רבים??

הסכנות
הוסרו.
מה מונע
השתתפות
המונים
בהילולא?

במירון -

לא!

בימים אלו לפני עשור שנים, ביום כ"ו ניסן תשע"ב, התרחש אסון בהר הרצל בירושלים, כשעמודי התאורה קרסו במהלך החזרות לטקס הדלקת המשואות ביום העצמאות, וחיילת נהרגה במקום.

האם מישהו העלה בדעתו לבטל את הטקס מכאן ולהבא? האם הגבילו, בעקבות האסון, את מספרם של המשואות...?

דין אחד להר הרצל, ודין אחר למירון...

4 שעות בלבד!

לא קצרה היא הדרך לאתרא קדישא מירון. ההמתנה בתחנת המוצא, הנסיעה המתמשכת עד למרומי הגליל, המתנה במחסומים לאורך הדרך, עצירת בניינים והשתרכות בפקקים בואכה מירון ועד לציון התנא הקדוש, ולפעמים גם נסיעת-המשך לתחנת המוצא או מה'שאטל' למירון – מצטרפים לשעות ארוכות ומאמצות; וגם בחזור הדרך לא קצרה ולא קלה.

אחרי מאמצים כה משמעותיים, ברור שהחוגגים מנצלים כל רגע של שהות במקום הקודש, מתעכבים עוד ועוד ושואפים אל קרביהם את ההוויה המיוחדת שאין כדוגמתה...

אבל השנה – לא!

השנה, החלטה שרירותית ובלתי-הגיונית תוחמת את שהותו של כל אחד מבאי ההילולא קדישא לארבע שעות בלבד!

למה לא לאפשר ליהודים לשפוך צקון שיח אצל רשב"י? למה לגרשם מהציון הקדוש רק בגלל שכבר שהו במירון ארבע שעות?

השמעתם על מגבלה של ארבע שעות למשתתפים באירועי ספורט המוניים? שיגביל אי-מי את המוסלמים הנוהרים להר הבית בימי אידיהם לשהות של ארבע שעות? מדוע לא יוכלו המוני עמך ישראל לחגוג בצילו של רשב"י באופן חופשי ובלתי מוגבל, כמו בכל אירוע בשטח פתוח???

את המגבלה הדרקונית, ע ט פ ו

בקמפיין עם קונטציות תורניות, תחת הכותרת "חב לאחריני..." אבל מי שיחב לאחריני הם אך ורק אלו שקבעו שרירותית את ההגבלה, שאין לה שום צידוק בטיחותי!

השנה תשמ"א הייתי לראשונה במירון בל"ג בעומר, על כתפי אבי שרקד ופיצץ בחצר המערה תוך חלוקת לחיים' וזכיפת סיער ראשי. מאז ועד היום, למעט בשנת הקורונה, מידי שנה בערב ל"ג בעומר אני עולה למירון, אל רבי שמעון, מתחילת עס ההדלקה הפותחת, על גג הציון הקדוש, ועובר להדלקות האחרות, ע ורוקד בחצר ובמתחמים השונים, וכחוכן - אומר פעמיים את ספר התהילים, וחוזר הביתה עס כוחות והשפעות ער לשנה הבאה. כך כבר 40 שנה!!!

השנה, ביום בו החלו למכור כרטיסים הקדמתי להגיע לאחד מבתי הכנסת על מנת לרכוש כרטיס נסיעה; לא הופתעתי לאלות שיש עוד כמה לפני בתור, התאזרתי מראש בסבלנות כדי שאזכה לקבל את כרטיס הנסיעה המיוחל, אבל עוד לפני שהגיע תורי נשמטה לי הלסת, עוד וסבר; נשארו הכרטיסים, אזלו, אין עוד!

איך זה ייתכן? איפה ההיטיון? למה להגביל כל כך?

אם הייתי שומע צידוק לטענה הביטחונית, או הרפואית כמו בשנת הקורונה, ניחא. אבל אין שום צדק בקיצוץ כל כך משמעותי בכמות הכרטיסים!

אין הכנסת אורחים!

העולים מירונה מרוב אזורי הארץ, נמצאים בדרכים לפחות חצי יממה, ולעתים גם יותר. טבעי לגמרי שהם רעבים וצמאים, מייחלים לפינה של מנוחה ומזון להשיב את הנפש.

מסתבר שיש מי שהתופעה מרנינת-הלב של הכנסת אורחים במירון היא לצנינים בעיניו. יש מי שלא מסוגל לראות יהודים עייפים מותשים, רעבים וצמאים, משיעיים את גופם. ההנחיות הדוקוניות אוסרות חלוקת מזון בכל מתחם מירון, למעט בחניונים.

איזו מידת סדום!...

שמישהו יסביר לנו איזה מפגע בטיחותי יש בחלוקת מזון

ליהודים

רעבים. אוהלי הענק ש ה י ו פרושים בכל שנה בהר מירון, האכילו והשקו מאות אלפי חוגגים, שהחיו את נפשם בקרבת רשב"י, אחרי מסע ארוך שמתיש את הגוף אך ממלא את הנפש. מה מסוכן בחלוקת מזון, את מי זה מסכן? וכי הייתה פעם צפיפות מסוכנת במוקדי החלוקה הגדולים והמרווחים? מישהו דחף שם בצורה לא בטיחותית? אולי חילקו שם רעל ואנחנו לא ידענו...

באירועי ספורט המוניים באצטדיוני הענק, נדחסים רבבות בשערים, ולא שמענו שזו סכנה. אי פעם עלה בדעתו של איש לסגור את הקיוסק שמוכר אוכל ושתייה לציבור והמונים נדחסים מסביבו? מישהו העז לאסור חלוקת עוגיות לרבבות המשתתפים?

למי זה כואב? למי זה מציק? עיניו של מי צרות? את מי זה מוציא משלוותו?

**השאלות הן קשות;
ותשובות - אין...**

**עדיין יש זמן
להתעשתות של
הרגע האחרון,
וכולנו מייחלים לה!**

14 שנים חיכינו לו, לשמעי המזנוק. 14 שנים של ציפייה קשה וכואבת, תקוות כמוסות ואכזבות צורבות, תסכולים ומעברים בלי סוף...

אבל 'קץ שם לחושך': בל"ג בעומר תשע"ח שפכנו דמעות כמים בציון הקדוש, הבטחנו לתת לילד שייולד לנו את השם 'שמעון'; ואכן - בי"ב ניסן תשע"ט קיבלנו את המזנה היקרה ביותר מרבי שמעון, ילד טהור ויקר שנושא את שמו של התנא האלקי, וממלא את החיים שלו באושר שאותיות ומילים לא יוכלו להביע!

כמה חיכינו להביא את שמעי אל רשב"י, לערוך לו 'חלאקה' אצל רבי שמעון ולחנכו במצות פאת הראש. טבלת הענק שהכינו בני משפחתי הולכת ומתמלאת, מידי יום סופרים כולם את הימים, יחד עם שמעי המזנוק שתחת כיפתו רעמת שיער. ההתרגשות הולכת וגואה, או-טו-טו-נוסעים למירון, הקטנצ'יק כבר יודע להתאר איך יחגוג את החלאקה, מזי ניסע, מה אקנה לו בדרך, איפה נרקוד יחד ומזי אגזוז את שערותיו בצילו של רשב"י, הכל מתוכנן לפרטי פרטים...

מיד כששמעתי על פתיחת המכירה, מיהרתי לבית המדרש אל עמדת ה'נדרים פלוס' ורכשתי כרטיסי נסיעה, ושבתי הביתה בשמחה רבה. רק בשעות הערב הבנתי שתקוותיו של בני, הלומותי שלי ועל כל משפחתי - ירדו לטמיון. מסתבר, שלפני שתשקע השמש, עוד ביום ל"ב בעומר, אהיה חייב לעלות על אוטובוס יחד עם בני, בדרך חזור הביתה. בערב ל"ג בעומר אסור, כידוע, לספר את שערות הראש.

החלאקה המיוחלת ע-14 שנים של תפילות וייחול, ועוד שלש שנים של ציפייה וכמיהה מתנקזת אל תוכה - ירדה מעל הפרק!

ככה זה כשמקבלי החלטות מנותקים, שאינם יודעים כלל מהי 'חלאקה' ובוודאי שאינם מודעים לאיסור התספורת בערב ל"ג בעומר, מקבלים את ההחלטות בשבילנו.

לקבלת הגיליון במייל
82meron@gmail.com